

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XOboE/2/2025
Identifikačné číslo spisu:	8604115358
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8604115358.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému U. Y., nar. XX. U. XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX F., za účasti intervenienta na strane povinného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o vymoženie 541,72 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. SK-3Er/500/2004 (pôvodne na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Er/500/2004), v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 10CoE/5/2013-48 z 21. februára 2013, takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 10CoE/5/2013-48 z 21. februára 2013, vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, z a s t a v u j e .

II. Povinnému a intervenientovi na strane povinného n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 10CoE/5/2013-48 z 21. februára 2013, podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník ako prvoinštančného súdu č. k. 3Er/500/2004-19 z 1. júna 2012 o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení. Tým istým uznesením krajský súd nevyhovel žiadosti oprávneného na podanie návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na rozhodnutie o predbežnej otázke a zamietol jeho návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP. Uznesením č. k. 2CoEk/54/2024-131 z 22. októbra 2024 odvolací súd postupom podľa § 224 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 378 ods. 1 CSP opravil záhlavie uznesenia 10CoE/5/2013-48 z 21. februára 2013 doplnením intervenienta vystupujúceho na strane povinného.

2. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21. decembra 2022.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania (druhý výrok uznesenia č. k. 10CoE/5/2013-48 z 21. februára 2013), podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. d); správne malo znieť „písm. f)“ OSP - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP], súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v označenom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 161 CSP), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

5. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. §§ 12 ods. 1 a 34 ods. 1 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

7. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia účastníkov exekučného konania vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu č. k. 3Er/500/2004-19 z 1. júna 2012 ako súd odvolací. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému a intervenientovi na strane povinného náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že konanie o jeho odvolaní sa muselo zastaviť a povinnému a intervenientovi vystupujúcemu na jeho strane teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, v odvolacom konaní im preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Najvyšší súd tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.